

[Lembourn.]

Men der er et helt andet problem i det, som jeg gerne vil fremdrage, og som jeg egentlig nok synes finansministeren oversår, da han gennemgik dette forslag. Muligheden for at afskrive på bindende kontrakt har givet virksomhederne en likviditetsforbedring, som de har vænnet sig til igennem mange, mange år, og som er helt nødvendig for dem for at kunne fungere. Hvis man nu pludselig afskaffede denne mulighed for at forbedre likviditeten, ville masser af virksomheder komme i store økonomiske vanskeligheder, og det ville gå hårdt ud over mange arbejdspladser. Dette forslag er direkte virksomhedsfjendtligt og arbejdspladsfjendtligt.

Jeg vil godt gå med til at sige, at det måske havde været bedre, om man aldrig havde indført denne afskrivningsmulighed. Men nu har man altså indført den, og virksomhederne har i en menneskealder vænnet sig til den, den indgår som en helt naturlig del i den måde, man planlægger sine indkøb, sit omkostningsniveau og sin økonomiske aktivitet på, og derfor vil man ramme noget meget afgørende i moderne virksomhedsledelse, hvis man pludselig afskaffede den.

Det er først og fremmest likviditetsproblemet, vi her skal have fat i. Naturligvis vil jeg ikke stå her og forsvare skattefiduser, det er klart, og hvis man i udvalgsarbejdet kan påpege, at der finder misbrug sted, kan vi da se på det. Men selve princippet, som det ligger her, kan vi altså ikke være med til at afskaffe.

Det konservative folkeparti kan altså ikke anbefale noget af de tre lovforslag.

**Jens Foged:** Ja, det er vist snart blevet kutyme, at jeg, hver eneste gang vi snakker om disse regler, begynder med at spørge, om vi ikke snart kan få dem gjort tidløse, og det er stadig væk min opfattelse. Man skaber en uro på arbejdspladserne, man skaber en uro hos arbejdsgiverne, man skaber en uro hos alle dem, der skal investere, hver eneste gang man i folketinget tager disse ting op. Men det er jo nok også det, SF tilsigter med fremsættelsen af disse forslag. Vi havde håbet, at der var nogenlunde ro omkring spørgsmålet, og så kommer SF på ny med nogle forslag, de godt ved at vi andre ikke kan tiltræde,

og som de derfor kun kan få gennemført, såfremt de kan få socialdemokratiet med, og det må jeg da næsten gå ud fra er en håbløs tanke. Sidste gang regeringen også var socialdemokratisk og støttede sig til SF, kom man med nogle forringelser af afskrivningsreglerne. Resultatet var, at der aldeles omgående kom arbejdsløshed. Det næste resultat var, at vi fik et valg og derefter fik en borgerlig regering, men det kan jo være, det er det, SF tilsigter, og så er der da ikke noget i vejen, så kan vi jo se, om vi kan ende ligeså en gang til.

Jeg finder, at forslagene er absolut skadelige for arbejdspladserne, skadelige for, at man i det hele taget kan lave langtidsprojekter, skadelige for, at man kan lave rationaliseringer og moderniseringer. På vej ind i EF — det er jo heller ikke det, SF vil, men hvor vi andre stadig væk tror vi kommer — fremsætter man altså her nogle lovforslag, som vitterlig vil være skadelige for den videre fremdrift for virksomhederne og dermed medvirkende til at skabe arbejdsløshed.

Jeg var naturligvis tilfreds med, at finansministeren i en sætning sagde: vi vil ikke forringe afskrivningsreglerne, vi vil hellere forbedre dem. Det kunne sådan set have været det eneste, finansministeren havde behov for at stå op og sige i dag. Nu skal jeg jo ikke sige, hvor lang en finansministers tale skal være, men hvis det var kvintessensen af det, så er det i orden, og jeg håber, at det faktisk var kvintessensen af det, at man ikke vil forringe, hellere forbedre.

Venstre har givet udtryk for, at vi med hensyn til loven om særlig indkomstskat, som finansministeren var inde på, kan diskutere de forskellige ting desangående, når blot ikke det går sådan, at det er de mindre, der rammes, og de større, der går fri. Det, finansministeren foreløbig har præsteret, er at sætte nogle satser ned, så selv småindtægter på dette område rammes mere, end rimeligt er. Derfor gav vi udtryk for, at den særlige indkomstskat bør helt anderledes ændres, og når finansministeren i dag giver bolden op til at tale om særlig indkomstskat, så er vi villige til at diskutere det, blot de mindre indtjening, de mindre gevinster, slipper mere fri end efter finansministerens forslag. Så kan vi godt komme til rette om resten.